

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžd/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200587
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011200587.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskkej v právnej veci žalobcu V. F. bytom L., proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-DI-BCP-9/2011 z 03. februára 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2013, č. k. 1S 62/2011-41, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2013, č. k. 1S 62/2011-41 m e n í tak, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Krajského dopravného inšpektorátu, č. p. KRP-P-DI-BCP-9/2011 z 03. februára 2011, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. p. KRP-P-DI-BCP-9/2011 z 03. februára 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V. č. p. ORP-P-1214/V-OBCP-2010 zo dňa 26.10.2010, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a podľa § 22 ods. 2 písm. e/ zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta vo výške 80 € a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 €. Priestupku sa mal žalobca dopustiť tým, že dňa 14.08.2010 v čase o 15.25 hod. v Bratislave na Klobučníckej ulici č. 7 s osobným motorovým vozidlom zn. Subaru ev. č. Z., neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky IP-16a - „parkoviisko, parkovacie miesta s vyhradeným státím“, doplnenú dodatkovou tabuľkou „E-5b“ s úsekom platnosti a s textom „pre obyvateľov pešej zóny s platnou vyhradzovacou kartou“ a s motorovým vozidlom stál v priestore upravenom dopravnou značkou bez platnej vyhradzovacej karty. Týmto konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v

znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že z predloženej fotodokumentácie a listinných dôkazov pre krajský súd vyplynul jednoznačný skutkový záver, že žalobca dňa 14.08.2010 o 15.25 hod. v Bratislave na Klobučníckej ulici č. 7 s osobným motorovým vozidlom zn. Subaru, ev. č. Z., nerešpektoval dopravné značenie a s motorovým vozidlom stál v priestore upravenom dopravnou značkou bez platnej vyhradzovacej karty. Tvrdenie žalobcu, že motorové vozidlo na Klobučníckej č. 7 v Bratislave nezaparkoval on, považoval súd za účelové vzhľadom na vyjadrenie žalobcu, že si nie je vedomý priestupku a že chce byť predvolaný v predmetnej veci na podanie vysvetlenia (Záznam o podaní vysvetlenia zo 14.08.2010). Krajský súd neakceptoval ani námietku žalobcu, že správny orgán mal žalobcu dodatočne predvolať na prejednanie priestupku. Žalobca bol riadne a včas predvolaný na ústne prejednanie priestupku, predvolanie si prevzal 01.10.2010, čo potvrdil svojim podpisom na doručenke a termín ústneho prejednania bol stanovený v dostatočnom časovom predstihu na 26.10.2010. Skutočnosť, že správny orgán prvého stupňa prejednal priestupok podľa § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v neprítomnosti žalobcu a následne v ten istý deň vydal rozhodnutie o priestupku, je podľa názoru krajského súdu zákonná a nemožno ju považovať za predčasnú, ako tvrdí žalobca. Žalobca pri objasňovaní priestupku na mieste dostal možnosť vyjadriť sa k priestupku a podať vysvetlenie. Námietku žalobcu vo vzťahu k uloženej sankcii krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže podľa názoru súdu správny orgán pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky, na osobu páchatel'a. Súd nepovažoval rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty v blízkosti hornej hranice zákonnej sadzby za zjavne vybočujúce z medzí a hľadísk zákona. Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospel k záveru o jeho zákonnosti a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Nesúhlasil so spôsobom, akým sa krajský súd vyporiadal s jeho námietkami a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, trval na správnosti svojho rozhodnutia a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie č. p. KRP-P-DI-BCP-9/2011 z 03. februára 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V. č. p. ORP-P-1214/V-OBEP-2010 zo dňa 26.10.2010.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo žalobcovi doručované do vlastných rúk a podľa doručenky prvý pokus o doručenie s výzvou o

opakovanom doručení bol neúspešne vykonaný dňa 02. novembra 2010, druhý pokus o doručenie bol neúspešný dňa 03. novembra 2010 a týmto dňom bola zásielka uložená na pošte. Keďže si žalobca uložení zásielku neprevzal, bola táto po uplynutí odbernej lehoty dňa 23. novembra 2010 z dodacej pošty vrátená správnomu orgánu.

Žalobca si rozhodnutie o priestupku č. p. ORP-P-1214/V-OBCP-2010 prevzal osobne až dňa 26. novembra 2010 na správnom orgáne prvého stupňa.

Odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 10. decembra 2010 bolo správnomu orgánu prvého stupňa doručené dňa 13. decembra 2010 a dňa 07. januára 2011 bolo predložené odvolaciemu orgánu ako oneskorene podané.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí konštatoval, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo žalobcovi doručované prostredníctvom pošty, no obvinený si zásielku nevyzdvihol, ale dňa 26.11.2010 sa osobne dostavil na Okresný dopravný inšpektorát Bratislava V., ktorý obvinenému vydal rozhodnutie, avšak vlastným pochybením nevyznačil právoplatnosť a z toho dôvodu odvolací správny orgán akceptoval odvolanie žalobcu ako podané v lehote. Tento záver žalovaného nemá oporu v zákone.

Podľa § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 správneho poriadku odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 60 správneho poriadku odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Pre posúdenie, či odvolanie žalobcu bolo podané včas a či zásielka bola doručovaná v súlade so zákonom, je rozhodujúce posúdenie súladu doručovania s príslušným ustanovením zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku v spojení s § 51 zákona o priestupkoch ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa okrem vecnej argumentácie uviedol: „nakoľko som si v dôsledku vysokého pracovného vyťaženia, ako aj neočakávaných pracovných povinností (základné procesné úkony s obvineným klientom v trestnom konaní, od obvinenia do odsúdenia prešlo menej ako 48 hodín), nemohol som sa v posledné dva dni odbernej lehoty dostať na poštu a prevziať si zásielku. Následne po vrátení zásielky som si osobne vyzdvihol rozhodnutie, proti ktorému podávam odvolanie“.

Žalobca netvrdil, že by sa v mieste doručovania v čase doručovania nezdržoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti doručovania mal odvolací súd za preukázané, že k doručeniu rozhodnutia správneho orgánu žalobcovi došlo v súlade s § 24 ods. 2 správneho poriadku (fikcia náhradného doručenia) v pondelok 08. novembra 2010, keďže tretí deň od uloženia zásielky na pošte

pripadol na sobotu 06. novembra 2010.

Z administratívnych spisov, ktoré žalovaný predložil súdu, je zrejmé, že zásielka, obsahujúca rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, bola v súlade s § 24 ods.1 správneho poriadku a § 34 ods.3 písm. b) zákona č.324/2011 Z.z. o poštových službách uložená na dodacej pošte do skončenia odbernej lehoty a podľa poštovej pečiatky bola vrátená odosielateľovi až dňa 23.novembra 2010. Okolnosť, že žalobca si zásielku neprevzal ani do skončenia odbernej lehoty, teda do 22.novembra 2010 (bez ohľadu na to, či v posledných dvoch dňoch odbernej lehoty si túto zásielku v skutočnosti mohol alebo nemohol prevziať), nič nemení na tom, že k doručeniu prvostupňového rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu došlo podľa § 24 ods.2 správneho poriadku už 08.novembra 2010. Na tejto skutočnosti taktiež nič nemení okolnosť, že žalobca si rozhodnutie osobne prevzal až dňa 26.novembra 2010, ani okolnosť, že správny orgán prvého stupňa mu na rozhodnutie pri jeho prevzatí nevyznačil právoplatnosť.

Zo žiadneho ustanovenia správneho poriadku nevyplýva, že by pre plynutie odvolacej lehoty v konaní o priestupkoch mal byť u fyzickej osoby rozhodujúci okamih faktického prevzatia zásielky po uplynutí úložnej lehoty uvedenej v § 24 ods. 2 správneho poriadku ani skutočnosť, či bola na rozhodnutí vyznačená právoplatnosť.

Zákonná pätnásťdňová lehota na podanie odvolania preto začala žalobcovi plynúť dňom 09.novembra 2010 a jej posledný deň pripadol na 23. november 2010, ktorý bol riadnym pracovným dňom.

Pokiaľ teda žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa na poštovú prepravu až 10. decembra 2010, toto odvolanie podal oneskorene a nevyužil tak možnosť riadneho opravného prostriedku v správnom konaní. Povinnosťou žalovaného bolo z toho dôvodu preskúmať toto odvolanie len v intenciách § 60 správneho poriadku, teda preskúmať oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho.

Ak žalovaný napriek oneskorenosti podania odvolania toto odvolanie odmietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, postupujúc podľa § 59 ods.2 správneho poriadku, výrok preskúmaného rozhodnutia žalovaného je v rozpore s ustanovením § 60 správneho poriadku, lebo nezodpovedá ustanoveniam § 62 a nasl., ani § 65 a nasl. správneho poriadku - z toho dôvodu odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods.3 veta druhá O.s.p. v spojení s §250j ods.2 písm. a) a § 250i ods.3 O.s.p.

V ďalšom konaní je žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods.4 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca si náhradu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok